

[Udenrigsministeren]

kan sammenlignes med Færøernes situation ved tiltrædelsen. Det blev under tiltrædelsesforhandlingerne anerkendt, at Færøerne i kraft af den gældende hjemmestyreordning kunne have anden tilknytning til EF end fuldt medlemskab, og resultatet af overvejelserne blev som bekendt, at traktaterne ikke finder anvendelse for Færøerne.

III. Regeringen tilkendegav allerede i forbindelse med nedsættelsen af den grønlandske hjemmestyrekommission, at man ikke ville modsætte sig et eventuelt grønlandsk ønske om at forlade EF efter hjemmestyrets indførelse.

I en erklæring fra daværende udenrigsøkonomiminister Ivar Nørgaard, afgivet i EFs ministerråd i juli 1975, henleddes Rådets opmærksomhed på, at der set i relation til spørgsmålet om Grønlands tilknytning til EF ville opstå en ny situation, såfremt en hjemmestyreordning etableredes i Grønland. I erklæringen understregedes, at regeringen ikke ønskede at modsætte sig »et eventuelt grønlandsk ønske om en revision af Grønlands tilknytning til EF, såfremt der i Grønland måtte være flertal herfor«.

IV. Siden hjemmestyrets etablering har spørgsmålet om Grønlands forhold til EF været et væsentligt emne i den politiske debat i Grønland. Grønlands landsting har på sine samlinger i 1980 og 1981 drøftet spørgsmålet og vedtog den 3. april 1981 en landstingslov om afholdelse af folkeafstemning om fortsat anvendelse af traktaterne om De europæiske Fællesskaber i Grønland.

Folkeafstemningen fandt sted den 23. februar i år.

Folkeafstemningen var vejledende. Afstemningsresultatet skulle således forelægges for landstinget, der herefter skulle træffe afgørelse om Grønlands eventuelle udtræden af EF og tidspunktet herfor ved fremsættelse af en endelig anmodning herom til regeringen.

Folkeafstemningen gav anledning til en meget grundig og omfattende debat i Grønland om Grønlands fremtidige forhold til EF.

I overensstemmelse med regeringens tilsagn om at ville respektere det grønlandske ønske om selv at måtte afgøre, hvilket forhold Grønland ville have til EF efter gennemførelsen af hjemmestyreordningen, deltog regeringen ikke direkte i debatten, men

bistod med oplysninger af konkret karakter, i det omfang det ønskedes fra grønlandsk side. Regeringen har dog stedse tilkendegivet, at man helst så, at Grønland forbliver i EF, fordi det er opfattelsen, at Grønlands interesser herved bedst varetages.

Regeringen har besvaret en lang række spørgsmål stillet dels af Grønlands landsstyre, dels i folketinget. Spørgsmålene har især drejet sig om de økonomiske følger for Grønland af en eventuel udtræden.

Det er regeringens holdning, at bortfald af EF-tilskud ikke kan begrunde øgede statslige bloktilskud.

Resultatet af den vejledende folkeafstemning i Grønland viste et flertal for Grønlands udtræden af EF. De grønlandske vælgere skulle besvare følgende spørgsmål: »Ønsker du, at Grønland forbliver i EF?« 12.615 personer, svarende til 52,0 pct. af de afgivne stemmer, stemte nej, medens 11.180 personer, svarende til 46,1 pct. af de afgivne stemmer, stemte ja. Valgdeltagelsen var på 74,9 pct.

Resultatet af folkeafstemningen blev forelagt for landstinget på dettes forårssamling, og den 26. marts 1982 godkendte landstinget, at landsstyret kunne optage forhandlinger med regeringen med det formål at bringe fællesskabstraktaternes anvendelse for Grønland til ophør og med henblik på at søge gennemført, at Grønland bliver omfattet af EFs OLT-ordning.

Landstingets godkendelse var enstemmig, men oppositionspartiet atassut gjorde opmærksom på, at partiets tilslutning ikke måtte ses som en godkendelse af, at Grønland forlader EF. Partiet ønskede at afvente forhandlingsresultatet for på denne baggrund at tage endelig stilling.

Regeringen har løbende holdt de øvrige EF-medlemsstater og Kommissionen underrettet om udviklingen. Rådet og Kommissionen har modtaget en skriftlig orientering om folkeafstemningsresultatet.

V. Fra grønlandsk side ønsker man for det første, at EF-traktaternes anvendelse for Grønland bringes til ophør. Landsstyret har derfor anmodet regeringen om at fremsætte forslag om ændring af de bestemmelser, som definerer traktaternes geografiske anvendelsesområde (EØF-traktaten art. 227, Euratom-traktaten art. 198 og EKSF-traktaten art. 79).